

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára :
Egész évre ..... 8 K
Fél évre ..... 4 " "
Negyed évre ..... 2 " "
Egyes szám ára 20 fillér.

Felélős szerkesztő:
OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:
BALKÁNYI ERNŐ.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

A nyilttér sora egy korona.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Cikk a drága marháról.

Alsólendva, 1910. január 7.

„Olesó husnak hig a leve, — tartja egy régi magyar közmondás. Nem szokásból mondjuk, hogy régi ez a közmondás, mert aki elemezési viszonyainkat ismeri (s van-e, aki ne ismerne?) jól tudja, hogy ma már ilyen közmondás nem keletkezhetnék. Ma már hig a drága hus leve is, mert nincs olesó hus. Ellenben van adósság, nyomor és inség. Alsólendván is, meg mindenütt az országban. S vannak azonkívül olyanok is, akik ígérk, hogy lesz majd máskép is. S igazuk van, mindig máskép lesz, mindig rosszabb lesz, mindig még drágább lesz minden, mindig még elviselhetetlenebb lesz az életük azoknak, akik véletlenül nem tartoznak a „felsőbb tízezrek” közé.

Alsólendván a közeli hetekben ismét megdrágult a marhasus s attól tartunk, hogy mire ez a cikk a drága marháról napfényre kerül, már újból emelkednek az árak. Ezzel egyidejűleg könnyen meg lehet állapítani, hogy közel jutottunk ahhoz, hogy elszakadjon végre az a hur, amit a közönség túrelmének neveznek. S míg mi, agyonstajgerolt szegény fogyasztók nyögünk a megdrágára élt sulya alatt és adósságot adósságra halmozunk, addig ott fent a mi nagyuraink csak ígérnek, ígérgetnek, de az agyonsanjargatott ország érdekében, az olesó hus behozataláért nem tesznek sem-

mit. Mert az olesó marha behozatala sértené az ő érdekeiket.

Szó szerint róla, igaz van a fogyasztó közönségnek, mikor a drága marhasus miatt zúgolódik. De nincs igaz, amikor a mézszárosokat szítja, mert a mézszárosnak is elég baja van abból, hogy az eladó marha maholnap ritkább lesz a fehér hullónál és ami eladó, az is drága, meg nem is olyan, mint amilyen régebben lehetett kapni.

A dráguláson kívül — a nagyurak jóvoltából — egyébként nem történik semmi. Azaz mégis. Budapest nemrég mégis történt valami. Valami marha-historia. Olyan valami történt, ami elégtételt nyújtott az agyonszidott mézszárosoknak. Arról a szegény marháról van szó, melyet az emberi kíváncsiság kielégítése céljából próbaképpen vágtek le a fővárosban. Arra való volt a próba, hogy a hatóság meggyőződjék: mennyit nyerne a mézszárosok a huson. Hát uramfia, miről is győződtek meg? Hihetetlen, de mégis való, a hatóság hiteseen meggyőződött, hogy a mézszárosok minden kilo huson, melyet kimérnek, csinos summát — veszítenek. Az bizony. A mézszárosok, csakhogy fentartassák az üzletüket, lemondtak a haszonról és nem egyszerű rá is fizetnek a drága állatra. Ezt pedig fölük megkövetelni nem lehet, azért nem is lehet fölük zokon venni, hogy a hus árát ismételtelen felemelték. Ennek aztán az az eredménye, hogy hig husvestet ma már csak a töképezések ehetnek.

Nekünk, fogyasztóközönségnek — ismételjük — nincs igazunk. Mert ha panaszkodunk, ez csak azt bizonyítja, hogy szük a látókörünk. Hát másutt talán olesóbb a hus? Dehogy is. Mindenütt drága. Sőt még Ausztriában is csak olyan drága az, akár csak nálunk.

Nemrég még sokat hallottunk beszélni az argentinai marháról, mely olesó is, izletes is. Argentinia messze van tőlünk, de adatok bizonyítják, hogy az idezállítás költségével is olesóbb az argentinai marha a mi marhánknál. Ez tény. De az argentinai marha behozatalából mégsem leszzen semmi, mert az urak ezt így akarják. Azt kell hinnünk, hogy érdekükben áll ki küszöbönök az olesó marhat, legyen az akár argentinai, vagy akárhova való. Azt kell hinnünk, hogy gyönyörűségük telik az ország reménytelen vergődésében, melyből már eddig is tulontul jutott szegény népünkre, annyira elég, hogy már fogyóban van a túrelmünk és közel van az az idő, mikor odadörögjük a drágaság okozóinak: „eddig is ne tovább!”

Azért csak az azzal az olesó és jó hússal, ha mindjárt Argentinaiából is. De mielőbb. Még mielőtt végleg megunjunk a várást s vele együtt ezt a szemérmetlen garzdaalkodást és a nep haragja a nyomor előidézőit, összes cinkostarsaikkal együtt el nem küldi a pokol mélységes fenekére:

Niobe dalok.

I.

Élszint immár minden könyvemet:
Csak lázban égek, szörnyesegs lázban.
S nem fóm, mi faj...?
A föld claru, hazu' az ég.
S te elborzasztál szines álmításban -
Verésre tepve izzó kblemet;
Éz faj, ez faj...!

Most már tudom, ki vagy te csalta lány?
Mélyen lehallat a glóriás fényből...
S beföd a sár...!
Rút cédul az volt, jól tudom én,
Hogy atezek a bün tengeren
S gyalogtatok jóga legközeiből
Előmeredjen egy gyilkos talány:
A sár, a sár...!

Nem tudai más, nem erti seuksem,
Keblem ölelve szived azt mi jarta?...
Egy egó vagy!...
S te azt hazudtat akkor nekem,
Meg tudnál halni batran értem...
S en hitem azt bár tisztaságom látva
Ott hagyta't te félve orozt kincsem:
Élőt a vágy!...

Ugy-e, hogy így volt, édes szép virág?
S az ok szemében en voltam csak mégis.
Ha-ha! Ha-ha!
S aki nem tudja, át nem érzi,
Hogy a szivemet úgy mi vérzi?
Kacagni lásson nifa, csak azért is,
Kacagni lásson az egész világ!...
Ha-ha! Ha-ha!...

(Csarnató)

BUDAVÁRY LASZLO.

Várakozás.

Irta: LEGÉNY ELEMÉR.

Nagy zökkenéssel állott meg a lassan járó vicináis. Erős lökessel lödültak hátra a kocsi, amint a fékek feleresztettek. A hatalmas tásztápra ébredt fel s kábultan, megálomban szökött talpra. Sietve rántotta szél a függönyöket s a pályaudvaron ácsorgó petroleumlámpa gyér világánál hangosan olvasta az állomás nevet. Most már egészen felébredt. Hísz ez az állomás utasának célja. Attól való félemben, hogy a vonat továbbhurcoltatja, gyorsan rántotta magára a felöltőt, kezébe kapta kis táskáját s elhagyta a kocsit. Az első berkocsiba, melyet tolakodó készséggel ajánlottak fel, beugrott s a másik percben már ígerte haladtak a poros uton a városka felé.

Únott kíváncsisággal, ásitózá fáradságai tekintetgetett szejjel; jobbórl sötét ligetecske vonult el, balró egy gyárfele épületet világotott meg a hold. Gyönyörű nyári est volt. Pestí ember létere a magasztos csendből, a ragyogó auguszusi égből semmit sem vett észre, csak a levegőt, a városkát körülölelő dombokról jövő illatos szellőt élvezte kéjesen hatádrólve. Megérkeztek a helység legmodernebb szállójába. Valami vacsorát evett az úresseltől kőzög étemberben s sietett második emeleten levő szobájába.

Reggel frissen felöltözött s reggelizni elfogyasztva, nyakába vette a várost, hogy arra a 6 hetre, amit itt fog tölteni, lakást keressen. Hivatalaiba siető tisztviselő, heti vására bejött paragtok bámuló kérdéssel tekintettükben nétek

utána, amint elegáns, divatos ruhájában végigvonult a főtéren s tágranylit szemekel, derültlen nézegette a tizez lakost számláló város reggeli életét, mely annyira különbözik a metropolisok ébredésétől. Utja a templom előtt volt el, melyben a püspök megbízásából művészi kepekkel kell eltatnia az oltárnyalók megfeketedett falait. Hatalmas kéttörny, fehérre meszelt épület volt ez, melyen a legelősebb műterés se tudta volna felfedezni, hogy milyen stíly akaratok építői kövötni. Hatalmas alkotmány, mely az egész helységen uralkodó látszik kimagasoló fehérségével s az egész körökét derint, világosságot ont...!

De menjünk lakást keresni. A templom előtt elhaladva, jobbra lekanarodó kis utcába fordult. Sétájában egy kihódhoz ért, mely egy sárca, piszkos vizü folyócskán vezetett át. Megállt, hogy körültekintsen s mintha csak a sokat emlegetett Gondviselés vezette volna ide, a hadon innen, a folyócska partján, kedves kis kerttel körülvet, erkélyes, emeletes ház egyik földszinti ablakán fehér cédulat pillantott meg. Bement és kibérelte a hirdetett szobácskát, mely az erkély alatt fekdtt s az ablakából fel lehetett látni az erkélyre.

A következő napok gyorsan teltek a munkában. A harmadik freskó a Magasságban felhők között Mariával s az előtte teredő s az égi kinyilatkoztatást váró Lólye szent Ignácval, bejézéshez közeledt. A város baklis leányai szorgalmasabban látogatják az Isten hájékát, mint valaha; különösen az iránt a szent iránt mutatnak megkülönböztetett tiszteletet, mely az érdekes, sápadt arcú, sötét szemü piktor által vala éppen

Az ifjúság Szilveszter-estélye.

Adatok nem bizonyítják ugyan, de mi mégis azt hisszük, hogy az év utolsó napján már ösdiódó óta mulatnak az emberek, talán a hontentők itt éppen úgy, mint a niámián-négrek. Egyik ember azért mulat, mert jól tőle be neki az ó-év, a másik meg azért, mert rosszul, és mert az az általános vélemény, hogy olyan hangulatban taphassuk át az egész évet, amilyen hangulatban megkedztük.

Ez — kérem — nemcsak a hontentők és a niámián-négrek neze, hanem a miénk, alsó-leendővási is. És talán ez az ellenőrzésben bírói titulus bíbeli az oka, hogy mióta az eszünknek bírjuk (már aki bírja!), nem nullott el Alsó-leendővási Szilveszter-est mulatság nélkül, nem is számítva ide az ide nem számítható korecsmái kiruccanásokat és a családi céceket. Amíg a jobb sorsra érdemes alsóleendővási dalárda egy szép napon ki nem adá a leiket, rendszerint ő szokta meginvitálni a mulatói vágyókat egy barátságos szilveszteri lümpolásra, de mióta a dalárda felvette a „néhai” nevet, az egyesülteknek adatott meg az a kötelesség, hogy a Szilveszter-est betöltéséről gondoskodjanak. Legutóbb azonban úgy hozta magával a sors, hogy az ó-év elpárlatása alkalmával a helybeli ifjúság vendégei legyenek. És mit kerüljünk tovább a dolgot: ott voltunk nagyon sokan az öreg Korona tavaly óta megfűdött falai között, annyian, hogy majdnem agyonnyomtuk egymást.

Ha már benne vagyunk a referálásban, már csak megjegyezzük, hogy a mulatság ezúttal is programmal kezdődött (és reggel végződött). A program most is olyan volt, mint máskor: jó; talán egyedül hibája volt az, hogy akik ott voltak, lába vertük a mellünk, hogy egyről-egyre egy-egy Kubelék Jean vagyunk a zenésztér terén, lerít az orrunkról, ott fityegtek a homlokunkon, hogy a diétantizmust jóval meghaladó hangverseny-számok a mértő izlését igen, de a változatot szerető általánosságot alig-alig hogy kielégítették. Hiába, ahhoz, hogy a nagy általánosság az egyes zenedarabok művészi értékét felismerhesse és a szereplők igazán némes törekvéséit a maguk érdeme szerint méltányolhassa: hiányzik a zenei értés általánossága.

megörökítendő. Ez az inkább a festőnek, mint a készülő szenteknek szóló hódolat egyáltalában közönyös volt Rózsalyán, a piktornak. Nem igazán a tűző pillantások, melyek a hosszú kőpénnybe burkolt alakjának minden mozdulatát kiszékelte. A csodálót és az érdeklődést már meg szokta. Csak a közönyt, az észre nem vevést méltán nem.

Ottan az utolsó padsorok egyikében egy halvány arcú, gyönyörűség, fekete szemű, karcsú leányka terdelt minden nap a felhalmosság áhítatban, hosszú szempillái, melyeket állandóan macskul lesütve tartott, arcát még igaztosságba tették s a hosszú vécnyé ujjak oly öntudatlan bajjal fognak, kulcsolódtak össze! Ott meg a készülő öltárképek nem érdekeltek, csak az Egék lakóival lázított elfoglalva lenni.

A blazsott előtt először kíváncsián, majd érdeklődve, később már áhítattal nézte az imádkozó leányt; s amint multak a napok, nőtt a piktor égő imádata, s a Szúzanya, amint arra az eszet által fejlődött, nagyon-nagyon hasonlítani kezdett a térépülő leány profiljához...

Az utolsó esték egyikén, borongva, esendően, a szép ismeretlenre gondolva, edesén saját kedvélyel tartott hazafelé vendéglő vacsorájáról Rózsaly az erkély alatt elhaladva, valami megfoghatatlan, magikus sejtéssel pillantott fel az erkély sötét silgoutjárjára. Ott van? Hátha e fedél alatt lakik Ő is?! Zakatoló kebellet sietett szobájába, hogy kikacagja önmagát, hogy döbbenet, jédt csodálkózással gondolkodjék afelett, mint lett belőle — harminc esztendő, kielt nagyvárosi gavarból, ő a már csak művészetének élt s ha szerelt tudott, a zíneket szerezte — sze-

A szereplők legtöbbje már régi ismerősünk a műkedvelés terén, azok mindgyökérel már annyiszor elmondott a véleményüket és annyiszor méltatták a művészetüket, hogy most, midőn újat kellene mondani róuk, nem tudunk semmi újat mondani. Balás Szefti kisasszony eneke és Balás János kisasszony zongorakísérete most is sok öszinte tapsot váltott ki a közönségből, mely dr. Fárnek Lászlóné úrnő lágyan csengő, szép hangján előadott énekeért és maga technikáj zongorajátékáért szintén elismeréssel adozott. A Laubhaimer-fluk, Alán és Ervin, művészi játkéa evről-évre jobban közeledik a tökéletesedés felé, míg a legkisebb Laubhaimer-fluk, a 13 éves Oszkár már az első nyilvános fellépése alkalmával bámulata ejtette a közönséget. Tóth Pálné már több ízben méltatót szép hangja, melyhez a zongorakíséretét Tóth Pál szolgáltatta nem kevés sikerrel, most is nagy tetszással találkoztunk. A programban fellépett Fejes Marika kisasszony egy nem mindennap hallható, nagy gyakorlat és nem csekély talentumot eláruló hedegűdszámmal lepett meg bennünket s mi viszonzásul sok-sok tappsal adóztunk az igazán élvezetet nyújtó játkéért. A felolvasó-asztalnál ezúttal dr. Brünner József útt, aki lebilétséssel előadói modorával egy választás lefolyását mondotta el a tőle megszokott humorral. Felolvasást mindvégig nagy érdeklődéssel hallgatta a közönség és a végén percekig ünnepelték a felolvasót.

Műsor után tánc volt, mely — mint mondanunk szokás — kivirágos kiráridag tartott a legkedélyesebb hangulatban. Feljegyzésre méltó dolog, hogy még a táncnál is annyira telve volt közönséggel a terem (pedig műsor után sokan hazamentek), hogy nagyon sokan inkább lemondtak a tánc élvezetéről, semhogy letöpörtassák a — tyukszemüket.

A mulatság tiszta jóvedelmét a Szépitő-Egyesületnek adja a rendezőség, mely ilyenformán nemcsak egy kellemes est emlékeivel gazdagított bennünket, hanem egy szép számúval, a tiszta jóvedelemmel hozzájárult a város szépitésének ügyéhez.

— Az új negyedév alkalmával lapunkhoz postalátnyát mellékelünk. Kérjük hátrolékos előfizetőinket, hogy előfizetési díjakat lehetőleg minél előbb küldjék be, nehogy a lap szétkaldése fennakadjon.

Esetek.

Fogyatkozás. — Féireértett kérdés. — Elég egy is. — Ernyő, mint vilámhábró.

Két lakosi paraszt összetállaokozott a község utcáján és beszélgettek. Többek között szóba jött a most folyó népszámlálás.

Az egyik: Vóták-e kendnél a népvások?

A másik: Ném.

Az egyik: Nálam mán vótak. Az asszony vót otthon, hát ott hatták a tzedulákat, hogy aszondi én ugys tudom írni, írjam be magam. Hát be is írtam rendösen. Nézi a tpeváosó, hát aszordi: mi ez a 20-sz font? Mondok óvassa tsak a kérdést. Hát óvasi, hogy aszondi: van-e valami testi vagy szellemi fogyatkozása. Aszondi nem értém: Hát mondok, ez azt jelenti, hogy 20 fontot fogyatkoztam mostannék, hogy be vótam rukkóva!

Ez az eset egyik helybeli népszámláló-biztossal esett meg a körútja alkalmával:

— Szabad kérnem a becses nevétt, nagysád, — kérdi az udvarias népszámláló a fiatal menyecskét, aki éppen megszámlálni akar.

— X. Y. né vagyok, — feleli a hölgy, megnevezve magát.

Kora?

— 24 év.

— Állapota?

A menyecske itt elpirult, himelt-lámóit, de azután csak kibökte:

— Mas...

Nem tudta szegényke, hogy a népszámláló-biztos nem erre kíváncsi. Vagy ki tudja?!...

Ugyanezelen a népszámláló-biztossal esett meg ez a dolog is. (Ha nem hiszik, kérdezzék meg tőle.) — Egy ekeseredett vót kellett megszámlálni, aki különben „per tu” barátja s így a népszámlálóval szemben megengedte magát, hogy kis bizalmasságot.

A népszámláló-biztos megkérdezte:

— Te, barátom, meg mikcsoda nyelven beszél a kedves anyósod az anyanyelvén kívül?

— Ugyan kérlek, — jádjút fel a vő, mintha kigyó csipete volna meg, — te azt akarnád talán,

reimes, lángoló szívű iskolásútt. Nevetéses! Hogy dobogott a szive arra a gondolatra, hogy az a fiatal leány vagy asszony, kinek csak csodás profijában gyönyörködhetett, itt telette nyugossza éjeit. Izgott a szöba levegője, feltárta az ablakok, lefélték, kintleges gyönyörben aludt el.

A kondás tükölése ábrszette fel. Lázban egy fejlet kell fel s bgyádyt tekintete az ágya előtt, a szőnyegen heverő fonyadt, ószegzáott teozársára esett, melynek vekony szára keskeny piros szalag volt átkötve. Szeme felcsillant, lámba borult arcát hajolt le érte s ő, ki virágredő hagyott ércetlenül a földön heverni, — telkapta és csókolta, csókolta a csunya, piszkos kis lejtört teozársát. Most már tudta, megsegítik a virág sápadt szírnai, hogy álmának kirányóje fent lakik, egy fedél alatt vele.

Sohasem érezte magát így fiatalnak, 20 éves kora óta nem öltözött így gondlós gomblyukba tette a hervadt sárga virágot. Ruganyos lépteikkel ment, szinte ropult a templomban. Egy úrból élő ember mosolyával, boldogsággal készült munkához, öltötte fel piktoroképnyét s tette fel bárszony-barejtjét, dolgozott fűrgén és várt, várta az ó leányát a festő. Valami demionikus erővel litte, hogy a rózsát az Ő karcsu ujjai röpitették be szobájába az erkélyről, valami nagy magabizással gondolta, hogy ma is eljön a nő, hogy ott térédeljen tőle néhány lépésre s ő érte imádkozzék sokáig. Hiit és dolgozott.

Mult az idő; a kilenc órai esendes mise is elmúlt, melyről pedig az ó imádatja sohasem macradt el, a toronyóra ekongatta a tizet is, a karác baktisok, kiknek annyira tetszett a festő, s

az olvasót pergető vén asszonyok el-elhagyogatták a templomot. Egyedül maradt. Csend lett, óriás esend. A padban meg mindig senki. A magány eszetart tartó kezére dü; reszket a su y alatt, le kell tenne a fegyvert. A Loyolai oly érteletlenül neztet rea s a szent Szíz oly szánozka. Szívében szörnyű írt, fagyos hideget érzett. Szédült. A festő-lányról le kellett szállania. A mozdulatlan homály, az átható festészek gyilkos nyomással ráfekszik a mellére. A padban meg most sínes senki. Itt tovább nem maradhat, futni kell innen...

Az öreg asszony, aki a szobáját takarította, bamba csodálkózással nézett dúl arcába. Maga sem tudta, mit fog cselekedni, levette magát az ablakl szemben levő dívnyárra; behunyta a szemét s ott hevert gondolatlanul sokáig. Az anyoka csak nézte egy darabig, aztán fejcsóválva kitipgett s csendesen betette az aját.

Aztán nem történt semmi, éppen semmi... Megtűdta, hogy a Szíz-Mária modellje már nincs a városban; valamiret valahova elment.

A Loyolai Ignác könyvébe, melybe a Boldog-asszony parancsint kell beírnia, egy lángoló, töviskoszorúba törelt átdóított sziv rajzolódtott, mely arról lett híres a kis városkában, hogy csak a boldogultán szerelmesek láthatják, hogy ez a sziv vérzik s a lenéző Szentanya szeméből hullanak a könnyek.

A piktor pedig, mikor befetezte a munkáját, a helyszírt kerétek egy hangulatos szegletében várt vissza a modét, hogy ismét felvehesse az eszelet s amint ott volt, sötétlen, sutogón borul föleje egy ceetfa...

Az ifjúság Szilveszter-estélye.

Adatok nem bizonyítják ugyan, de mi mégis azt hisszük, hogy az év utolsó napján már ösdiók óta mulatnak az emberek, talán a hottenották éppen úgy, mint a miamiám-négrek. Egyik ember azért mulat, mert jól ütött be neki az ó-év, a másik meg azért, mert rosszul, és mert az az általános vélemény, hogy olyan hangulatban taponak át az egész évet, amilyen hangulatban megkeddtük.

Ez — kérem — nemcsak a hottenották és a miamiám-négrek nézete, hanem a miénk, alsó-lendvaiak is. És talán ez az ellenőrizhetetlen titulus bibendi az oka, hogy mióta az eszünk betűnk (már aki bírja), nem mulott el Alsó-lendva Szilveszter-est mulatság nélkül, nem is számítva ide az ide nem számítható korcsmai kiruccanásokat és a családi céceket. Amíg a jobb sorsra érdemes alsólendvai dalárda egy szép napon ki nem adá a leiket, rendszerint ó szokta megmiváltani a mulatni vágyókat egy barátságos szilveszteri lümpölásra, de mióta a dalárda felvette a „néhai” nevet, az egyesülteknek adatott meg az a kötelesség, hogy a Szilveszter-est betöltéséről gondoskodjanak. Legutóbb azonban úgy hozta magával a sors, hogy az ó-év elpirantása alkalmával a helybeli ifjúság vendégei legyenek. És mit kerülgessük tovább a dolgot: ott voltunk nagyon sokan az öreg Korona tavaly óta megfíjódott falai között, annyian, hogy majdnem agyonnyomtuk egymást.

Ha már benne vagyunk a referálásban, már csak megjegyezzük, hogy a mulatság ezúttal is programmal kezdődött (és reggel végződött). A program most is olyan volt, mint máskor: jó; talán egyedüli hibája volt az, hogy akik ott voltak, hiába vertük a mellünket, hogy egytől-egyig egy-egy Kubelék Jean vagyunk a zenésrészt terén, lerít az orunkról, ott fityegtek a homlokunkon, hogy a diétantizmust jóval meghaladó hangverseny-számok a mértő izlését igen, de a változatot szerető általánosságot alig-alig hogy kielégítették. Hiába, ahhoz, hogy a nagy általánosság az egyes zenedarabok művészi értékét felismerhesse és a szereplők igazán nemese örvécséit a maguk érdeme szerint méltányolhassa: hiányzik a zenei érték általánossága.

megörökítendő. Ez az inkább a festőnek, mint a készülő szenteknek szóló hódolat egyáltalában közönyös volt Rózsánynak, a piktornak. Nem igazán a tűzés pillantások, melyek a hosszú kőpénnybe burkolt alakjának minden mozdulatát kísérték. A csodálót és az érdeklődést már megvezettk. Csak a közönyt, az észre nem vevést még nem.

Ottan az utolsó padosorok egyikében egy halvány arcú, gyönyörűség, fekete szemű, karcsú leányka terült minden nap a felhomályos áhítatban, hosszú szempillái, melyeket állandóan macskul lesütve tartott, arcát még igazetesbbé tették s a hosszú vöröses ujjak oly öntudatlan bájjal fondátk, kulcsolátk össze! Ott meg a kézől oltárképek nem érdekeltek, csak az Égek lakóival lázított elfoglatla lenni.

A blazirt festő először kíváncsián, majd érdeklődő, később már áhítattal nézte az imádkozó leányt; s amint mulatka a napok, nőtt a piktor elő imádata, s a Szúzanya, amint arra az esetet alát fejtődött, nagyon-nagyon hasonlítani kezdett a térépülő lenni profiálhoz...

Az utolsó esték egyikén, borongva, eszende, a szép ismeretlenre gondolvá, édesen sárgó kedvvel tartott hazafelé vendéglő vacsorájáról Rózsáyn. Az erkély alát elhaladva, valami megfoghatatlan, maguk sejtéssel pillantott fel az erkély sötét silhouetteré. Ott van? Hátha é fedél alatt lakik ő is? Zakatoló kébellel sietett szobájába, hogy kikacagja önmagát, hogy döbbenetes, jétd csodálkozással gondolkozzék afelett, mint lét belőle — harminc esztendő, kielt nagyvárosi galamból, ki már csak művészetének élt s ha szerelt tudott, a színek szerezete — sze-

A szereplők legtöbbje már régi ismerőskünk a műkedvelés terén, az elmélyítőikről már annyiszor emlíndtük a véleményünket és annyiszor kellettunk a művészetüket, hogy most, midőn újat mellétünk monandi róluk, nem tudunk semmi újat mondani. Balás Stéfi kisasszony éneke és Balás Jóna kisasszony zongorakísérete most is sok ószinte tapsot váltott ki a közönségtől, mely dr. Fárnek Lászlóné urnő lágyan csengő, szép hangján előadott énekeért és magvas technikájú zongorajátékáért szintén elismeréssel adózott. A Laubhaimer-fluk, Alán és Ervin, művészi játkéa évről-évre jobban közeledik a tökéletesedés felé, míg a legkisebb Laubhaimer-fluk, a 13 éves Oszkár már az első nyilvános fellépése alkalmával bámulatba ejtette a közönséget. Tóth Pálné már több ízben méltatótt szép hangja, melyhez a zongorakíséretet Tóth Pál szolgáltatta nem kevés sikerrel, most is nagy tetszést találkozott. A programban mindépp F. F. J. Mariska kisasszony egy nem felidempap hallható, hogy gyakorlat és nem csekély talantumot előrlő hegedűszámmal lepet meg bennünket s mi viszonzásul sok-sok tappsal adóztunk az igazán élvezetet nyújtó játékért. A felolvasó-asztalnál ezúttal dr. Brünner József úr, aki lebilenslő előadói modorával egy választás lefolyását mondotta el a tőle megszokott humorral. Felolvasásútt mindvégig nagy érdeklődéssel hallgatta a közönség és a végén percekig ünnepelték a felolvasót.

Műsor után tánc volt, mely — mint mondanai szokás — kivilágos kivirradig tartott a legkedélyesebb hangulatban. Feljegyzésre méltó dolog, hogy még a táncnál is annyira telve volt közönséggel a terem (pedig műsor után sokan hazamentek), hogy nagyon sokan inkább lemondtak a tánc élvezetéről, semhogy letporították a — tyukszemüket.

A mulatság tiszta jóvedelmét a Szépitő-Egyesületnek adja a rendezőség, mely ilyenformán nemcsak egy kellemes est emlékével gazdagított bennünket, hanem egy szép summával, a tiszta jóvedelemmel hozzájárult a város szépitésének ügyéhez.

— Az új negyedik alkalmával lapunkhoz postalatványt mellékelünk. Kérjük hátrolékos előfizetőinket, hogy előfizetési díjajkat lehetőleg minél előbb küldjék be, nehogy a lap szétküldése fennakadjon.

Esetek.

Fogyatkozás. — Felérettett kérdés. — Elég egy is. — Ernyő, mint villámháritó.

Két lakosi paraszt össztelálkozott a község utcáján és beszélgettek. Tobbek között szóba jött a most folyó népszámlálás.

Az egyik: Vótak-e kendnél a népovások?

A másik: Még nem.

Az egyik: Nálam mán vótak. Az asszony vót otthon, hát ott hatták a zédulákat, hogy aszondi én ugys tudni irám, irjam be magam. Hát be is írtam rendösen. Nézi a népovásó, hát aszordi: mi ez a 20-sz font? Mondók óvassa tsak a kérdést. Hát óvasi, hogy aszondi: van-e valami testi vagy szellemi fogyatkozása. Aszondi nem értém. Hát mondók, ez azt jelenti, hogy 20 fontot fogyatkoztam mostannék, hogy be vótam rukkóva!

Ez az eset egyik helybeli népszámláló-biztossal esett meg a körüty alkalmával:

— Szabad kérnem a becses nevet, nagysád, — kérdi az udvarias népszámláló a fiatal menyesséket, akik éppen megszámlálai akar.

— X. Y-né vagyok, — feleli a höly, megnevezve magát.

— Kora?

— 24 év.

— Állapota?

A menyecske itt ciprult, hiemelt-lámolt, de azután csak kibókote:

— Más...

Nem tudta szegényke, hogy a népszámláló-biztos nem erre kíváncsi. Vagy ki tudja?...!

Ugyanezekt a népszámláló-biztosall esett meg ez a dolog is. (Ha nem hiszik, kérdezzék meg tőle.) — Egy ekseredettt volt kellett meg számlálai, aki különben „per tu” barátja s így a népszámlálóval szemben megengedhetik magának egy kis bizalmasságot.

A népszámláló-biztos megkérdezte:

— Te, barátom, még micsoda nyelven beszél a kedves anyósod az anyanyelvén kívül?

— Ugyan kérlek, — jájdult fel a vő, mintha kigyó csipte volna meg, — te azt akarnád talán,

relmes, lángoló szívű iskolásfiú. Nevetséges! Hogy dobogott a szive arra a gondolatra, hogy az a fiatal leány vagy asszony, kinek csak csodás profiálban gyönyörködhetett, itt leletle nyugossza éjeit. Izgott a szoba levegője, feltárta az ablakok, lefeküdt, kintleges gyönyörben aludt el.

A kondás tükölése ábresztette fel. Lázban egy fejlet kell fel s bgyávd tekintete az ágya előtt, a szőnyegen heverő fonyadt, ószegzött teozársára esett, melynek vékony szára keskeny piros szalag volt átkötve. Szeme felcsillant, lámba borult arcát hajolt le érte s ő, ki virág-érdekből hagyott értelmétül a földön heverni, — felkapta és csókolta, csókolta a csunya, piszkos kis letört teozársát. Most már tudta, megismerte a virág sápadt, szírnai, hogy álmának királynője fent lakik, egy fedél alatt vele.

Sohasem érezte magát ily fiatalnak, 20 éves kora óta nem oltözött ily gondúl s gomblyukba tüzte a hervadt zárga virágot. Ruganyos léptekkel ment, szinte repült a templomba. Egy úrból dő kőbe mosóvívált, boldogságával készült munkához, oltította fel piktoroknyét s tette fel bárszony-baréját, dolgozott fűrgén és vártá, várta az ó leányát a festő. Valami demionikus erővel hitte, hogy a rózsát az ő karcsu ujjai röpitették be szobájába az erkélyről, valami nagy magabizással gondolta, hogy ma is eljön a nő, hogy ott térédeljen tőle néhány lépésre s ő érte imádkozzék sokáig. Hiit és dolgozott.

Mult az idő; a kilenc órai eszendes mise is elmúlt, melyről pedig az ő imádatja sohasem maradt el, a toronyóra elkongatta a tized is, a kacér bakhsók, kinek annyira tetszett a festő, s

az olvasót pergető vén asszonyok el-elhagyogtátk a templomot. Eggyául maradt. Csend lett, óriás esend. A padban még mindig senki. A magány eszetet tartó kezére düd; reszket a su y alatt, le kell tennie a fegyvert. A Loyolai oly értelműll nézett réa s a szent Szíz oly szánaokva. Szívében szörnyű írt, fagyos hideget érzett. Szédült. A festő-álványról le kellett szállania. A mozdulatlan homály, az áhátó festésköz gyilkos nyommal rákészik a mellére. A padban még mindig senki. Itt tovább nem maradhat, futni kell innen.

Az ő érzéssy, aki a szobáját takarította, bamba csodálkozással nézett dúl arcába. Maga sem tudta, mit fog cselekedni, levette magát az ablakl szemben levő diványra; behunyta a szemet s ott hevert gondolatlanul sokáig. Az anyóka csak nézte egy darabig, aztán fejcsóválva kitépett s csendesen betette az ajtó.

Aztán nem történt semmi, éppen semmi... Megtűdta, hogy a Szíz-Mária modellje már nincs a városban; valaméirt valahova elment.

A Loyolai Ignác könyvébe, melybe a Boldog-asszony parancsint kell beírnia, egy lángoló, 10-vekszoronta törtel átdőtt sziv rajzolódott, mely arról lét hirtes a kis városkában, hogy csak a boldoglatlan szerelmese láthatják, hogy ez a sziv vérzik s a lenéző Szentanya szeméből hullanak a könnyek.

A piktor pedig, mikor befetete a munkáját, a helység sirtkerényeik egy hangulatos szegletében vártá vissza a modét, hogy ismét felvehesse az eszelet s amint ott vár, sötéten, suttogón borul föléje egy ceetfa...

hogy még más nyelven is beszéljen. Elég nekem egy is...

Ez az eset semmi kapcsolatban sincs a népszámlálással, de azért elmondom, mert ezembe jutott.

Egyszer egy barátom reggel felé ment haza s tudta, hogy a felesége irtoztosan lehorzda érte.

Megadással nyitott be tehát lakásukba és világot gyújtva, a szoba közepén úgy, ahogy volt, egész öltözékében, kabátban, a fején kalappal, helyet foglalt. Felesége öngyásága világo szemekkel nézte, mit csinál a férje s nem csekély volt a bámulata, mikor az én barátom meg az esernyőjét is fölytömta és a feje fölé tartotta.

— Az Istent! — kiáltott férjére, — mit csinálsz?

Az én barátom megadással felelte az esernyő alól:

— Várom a vihart! ..

És másnap egy két felé a balszeme alatt jelentette, hogy a vihari nem várta hiába...

Gyűjtötte: MIKI

Családirtás Tapolcán.

Égy apa rémtete

— Saját tudósítónktól. —

Megrendítő családi tragédia játszódott le szerdán este Tapolcán. Farkas Lajos tapolcai állami erdőőr állati kegyetlenséggel gyilkolta meg családját. A megrendítő esetről a következő jelentés számol be:

Farkas Lajos megrögzött alkoholista volt, aki keresménye nagy részét borra és pálinkára költötte. Felesége és négy gyermeke szomorúan látták zülleszt, de nem tudták jó utra téríteni. Szerdán estefelé lakásáról elment a közeli boltba, ahonnan dul arccal tért haza és durván beszélőtt feleségére és gyermekeire:

— Vetkőztek le, fekdjűdtek le!

A család engedelmeskedett. Pár perccel később Farkas hírtelen felállt s a zsebéből revolvert előranta, az asszonyra lött. Az első lövés nem talált, az asszony sikoltva, védelemre emelte kezét, mikor ura vérben forgó szemekkel ismét rábott. Ez a lövés az asszony felemelt jobb kezét találta és tenyerét szétronscolta. Az asszony kirohant az ajtón, segítségért kiabált, miattal a kis lakasból egymásután hangzott ki a lövések dördülése és a gyermekek kétségbeesett sikoltása. A nagy zajra, lármára a szomszédok összefutottak, de a lakásba nem mertek bemenni.

Csendőrök, rendőrök jöttek a szorongatott család védelmére. Farkas Lajos lakásának ablakából kétszer a csendőrökre lött. A csendőrök viszonzták a lövést, s több lövés után az ablaknál álló Farkas Lajos összerogyott, egy golyó fejét furta keresztül és nyomban megölte.

Mikor a csendőrök behatoltak a szobába, borzasztó látvány tárult felük. Nagy vértócsában holtan fektett Farkas Lajos Anna nevű tizéves kis leánya, aki-

nek mellét apja keresztváltotta. A szobában az ágy alatt megtalálták a család többi másik kis gyermekét, a rémüléttől halálra-váltan. A kamrában a legnagyobbik gyermek, a tizenhét éves Róza fektött, akinek egy golyó a bal vállát roncsolta össze.

A csendőrség a lakást nyomban zár alá vette és jelentést tett a zalaegerszegi kör. ügyvésségnek, ugyisint felesles hokigának. A zalaegerszegi csendőrhadnagy kizsallott Tapolcára és megindította a vizsgálatot.

Tapolcán a borzasztó ézet miatt az izgalom örúási és mindenki azt hiszi, hogy az erdész, akin az utóbbi időben a delirium tremens színtüpmái mutatkoztak, megtebolyodott és örútségi rohamában követte el a vérengzést.

HIREK.

— **Ésküvő.** Gólli Pál hedvári ügyészter-átulajdonos folyó hó 14-én delelőtt 12 óra körül vezeti oltárhoz az alsólendvai róm. kattu. templomban Kotschy Lujza kasszonyt, Kotschy József takarékpénztári pénztáros kedves leányát.

— **Áthelyezés.** A Júlián-Egyesület elnöksége Kontler Gyula krestelővel Júlián-tanítótt, lapunk munkatársát, a beleneki (Belovárkörösmegye) magyar iskolához helyezte át.

— **Halálözás.** Súlyos csapás érte Csécsényi Lajost, a helybeli evangélikus gyülekezet szímpátikus tanítóját. fiatal felesége, szüli, Moor Jolán, akivel csak alig két éve lépett házasságra, folyó hó 3-án este rövid szenvedés után elhunyt Alsólendván. A 24 éves asszonyka váratlan halála városszerte nagy és szinte részvétet keltett, mely a folyó hó 4-én történt bejelentési aktuson impozáns módon jutott kifejezésre. A korán elhunyt menyecske holtestét a hó 6-án Repcelakra, özvegy édesanyja lakóhelyére szállították, hol tegnap nagy részvét mellett helyezték örök nyugalomra. Ravatalára a megtört férjén és családtagokozon kívül Alsólendváról is többen helyeztek koszort, közülük a helybeli ev. négyelet, melynek tagja volt a megboldogott.

— **A jó informált trónörökös.** Ferenc Ferdinánd trónörökös a delegáció múlt heti megnyitása alkalmával hosszasan beszélgetett Zichy Ágost gróffal, a delegáció elnökével és a beszélgetés folyamán ezzel a kérdéssel fordult Zichy Ágosthoz:

— Úgy-e, gróf ur zalamegyei?

Zichy Ágost gróf igenel felelt, amiben meg nines semmi; hanem másnap a Zala' azt az értesüléset bocsátotta világra, hogy gróf Zichy Ágostnak semmi köze nines Zalamegyéhez, mert itt egy tenyernyi földje sines a grófnak. Konstatálnuk kell, hogy nem a trónörökös, hanem laputársak tévedett, amennyiben gróf Zichy Ágost tényleg zalamegyei, a járásunkban levő Belatincon gyönyörű birtoka és kastélya van, hol minden estendőben hosszabb időt tölt.

— **Nyugalomba vonuló főszolgabíró.** Megírta, hogy Solyomay Tivadár sümei főszolgabíró betegségeére való hivalkozással beadta lemondását. A lemondást a törvényhatóság bizottság legutóbbi ülésén e fogadta s a választást fe. 2 é. február 4-ére tűzte ki az alsipán. Mint értesülünk, a megválasztásra legalaposabb kitűtásai Farkas István előbb alsólendvai, jelenleg pedig sümei szolgabíróknak vannak, ki a főbíró betegsége alatt eddig is közmegelegelőt vezette a sümei szolgabírói hivatal ügyeit.

— **Körelév a plébánosokhoz.** Néhai dr. István Vilmos szombathelyi megyéspüspök állásának betöltésére az egyházmegye korm. nyazatval Horváth István püspöki helynök, prepostkanonok bizatot meg, aki ebbeli minőségében a múlt héten az egyházmegye plébánosához körlevélet intézett, melyben a farsangkor elhunytával kapcsolatos egyházi intézkedéseket tett. Elerdelte, hogy az új megyéspüspök kinevezéséig hivatalos levetek lezárásánl fekete pecesett, illető otya alkalmazásánl fekete papirt használjon; továbbá, hogy a boldogult lelki idővért minden áldozat két szentmisét ajánlon fel és errete egyebet is imádkozzanak; továbbá vásár-és ünneppapokon a plébánái szentmise végzetével a plébánosok a népvel egyúttesen háromszor a „Miatyánk”-ot az „Üdvözleg Maria”-val ugyanazzen cérra hangosan elmondozzák.

— **Lecsapótt Tarsulat ülése.** Az Alsólendván székió Lendvavölgyi Lecsapótt Tarsul at választmányi folyó hó 14-én delelőtt 9 órakor saját helyiségében ülést tart. A tárgyszorathól kiemeljük a következő pontokat: Az új vállalkozóval, Hasanen-Agoston mérnökkel kötött szerződés bemutatása; a pótköltsélen kérélemzésének ügyölása; az új vállalkozó által letett 17000 koronayni biztosítónk jelentése; az irodai felszerelés és az ott elhelyezett erterpákrókban betörés és tűzár elienli biztosítása; Kaufmann J. tarsulati víztermeknek a műszaki vezetését és felügyeletét 300 kor. jutalom megszavazása; stb.

— **Ferenc Ferdinánd ajándeka.** A trónörökös múlt hónapban gróf Festéttich Tassilo keszthelyi főúr birtokán vadászott s ebből kifolyólag most 25 db. millenári aranyat küldött a gróf tikári hivatalának keszthelyre, hogy azt újví ajándékul a szolgaszemélyek között osszák szét.

— **Képviseletüléti közgyűlés.** Alsólendván nagyközség képviseletüléti tegnap delelőtt 4 óra körül közgyűlést tartott. A tárgyszorathat melyben érdenileg a jövő számban foglalkozunk, a következők volt:

1. Mayer Ödön helybeli lakós kérévény söraktör elhelyezése iránt.
2. A rendőri büntető-parancsok kézbesítése tárgybán harozathozatal.
3. A kihágásoknál tárgyaló községi bíróságba egy előjáró kiküldése.
4. Ascheri József építész nyugtája a helybeli r. kattu elienli iskola atalkitásával kesztett terv és költségvetés tárgybán.
5. Eszteleg előforduló egyéb ügyek.
6. A helyettes-vagbízottis fizetésének megállapítása.

— **A farsang Alsólendván.** Az idei farsang — az előlejek szerint — mozgalmasabb tekintetében felül fogja múlni a tavayit. Bár meg jóformán benne sem vagyunk a farsangban, társadalmunk minden rendű és rangu özslája máris erősen készülődik a csorgospusok Karneval méltó ünneplésére és eddig nem kevesebb, mint három mulatságra folynak az előkészületek városunk falai között. Ezek közül első helyet érdemel az ipar-estület mulatsága, melyet február 1-én a Ferency József-féle vendégloben egy igen nemekes célra, az 1911-ben Alsólendván rendezendő iparostanonckitállás céljára rendezik. Itt a beelőtt szemelyenlenti 1. korona lesz, ezalálegy pedig 2. korona.

— Január 14-én a helybeli korona-száló szövetkezet rendez mulatságot, melynek tiszta jóvedelmét a szegényosron tudóbetegek szanatoriumának adják. It meg csak 80 fillér lesz a beelőtt. — A harmadik bál szinten januárban lesz s ezt a helybeli iparos-segedek egy része rendezi a Tüske-féle vendégloben, a községi szegény-alap javára. — Eddig csak errol a három mulatságról kaptunk értesítést, de természetesen ezzel még nines lezárva a farsangi bálók sorozata. Március 1-éig, a farsag utolsó napjig, elvegre meg elég idő van arra, hogy amolyan Isténgloben kimulassunk magunkat és egyesületünk azon is lesznek, hogy így legyen.

Legjobb, legmulattatóbb, legtanulmányosabb

és legolcsóbb olvasmány a téli estékre a

MAGYAR KÖNYVTÁR

Jókai Mór, Mikszáth Kálmán, Shakspeare, Ábrányi Emil, Lampérth Géza, Barsony István, Lux Terka, Szabóné Nogáli Janka, Tutsek Anna, Bródy Sándor, Bíró Lajos, Petöfi, Kisfaludy, Gyulafi Pál, Rakosi Victor, Herczeg Ferenc, Tabori Robert, Kazár Emil, Ambras Zoltán, Murai Károly stb. legjobb művei!!

Kötetenként csak 30 fillér!

Kapható:

Kötetenként csak 30 fillér!

BALKÁNYI ERNŐ könyv-, papír-, író- és rajzszerkesztésében Alsólendván.

— **Járási ipartestületünk lesz.** A helybeli ipartestület egy nagyjelentőségű akciójáról értesített bennünket. Arról van szó, hogy az ipartestület vezetőfeladata mozgalmas indítottak az ipartestületet járási ipartestületé, való átszervezése végett, mely ha sikerül, egy nagy lépéssel viszi előbbre az eddig önállóan utalt járási iparosok érdekében. Mint halljuk, már eddig is számos nagy közseg iparossga jelentette be csatlakozását a járási ipartestületnek, de még több azoknak a közsegseknek a száma, melyeknek most tárgyalnak a csatlakozás felét. Abban az esetben, hogyha a ter szerveztívületre sikerül, közté másképpen tagja lesz az ipartestületnek.

— **Kincs a fátöveben.** A népmesék egyik kedves motívuma a nagy kincs, ami rejtett helyeken, barlangokban, a föld mélyén, egy hozzáérhető helyen rejtőzik. A mesében mindig előfordul valami jóasogós tündér, aki az ó kivilásoztóval rávezeti a kincsrre. A gyakorlatban, ha előfordul az ilyen kincstalálás, ez a jóasogós tündér a véletlen, mely abban az esetben is, amit most Nagyberényi jelentettek. Jaros Sándor nagyberényi gazda a kövegen erdőben fát ástott ki a földből. Az egyik fa töveiben, mintegy félmeternyi mélységben, egy nagybőrű fazékra bukkant, mely tele volt régi római arany-és ezüstpenzrel. A pénz értéke mintegy húsznegyvezr korona. A hatóság a leletet lefogalékta, a közsegi urb-erek pedig, mint a föld tulajdonosa, harminc százalékot kapnak.

— **Az előjáróság köszönete.** Mint említtük, Fuss F. Nándor orsz képviselő ur és k. neje a karácsonyi ünnepekre minden közsegi szegénynek fél ót fát, húst és pénzt adott. — A nagytelek adozkoknak az adományért az uton mond köszönetet az előjáróság.

— **Felülizetések kimutatása.** Az alsólendvai ifjuság Szilveszteri mulatságon felülizeték a következőket: Fuss F. Nándor 17 kor; 501.; K. Hajós Mihály, dr. Laubhammer Oszkár 10—10 kor.; Marton Kálmán, Szabó Döme 7.50—7.50 kor.; Brünner József, Grassanovics Ottó, Kralics Bálint, dr. Wollák Adolf 5—5 kor.; Engel Lajos, Erdős Jenő, dr. Nabráczky Béla, Polák Emil, Katsenperger József 4—4 korona; Balás Béla, Horváth Károly, dr. Kürti Dezső 3.50—3.50 kor.; Gaál István, Grosz Mór 3—3 kor.; Bittera Béla, Eppinger Samu, Olvashatárán, Karaböyös Elek, Piatek János, dr. Poilitzer Izidor, dr. Preiss Mór, dr. Strasser Armin, Szántó Zsigmond, Schwarcz Arnold 2.50—2.50 kor.; Dolcsik Adádr, Erősi Gyula, dr. Fehér Dezső, Havel Ede, Kun István, Lázár Győző, Oszesly N. Victor, Sandor Béla, Schwarcz Károly, id. Schwarcz Samu 2—2 kor.; Arnszt Benő, Bálkányi Ernő, Baranyay Jela, dr. Rudolf Antal 1.50—1.50 kor.; Anzyl Jenő, Áscher József, Bobay Géza, Bichler Sándor, Brünner Béla, Csóhány Gergely, Eckert Pál, Freyer Lipót, Grosz Ferenc, Hirschler Miksa, Haas Gyula, Jandrassovics Ferenc, Ladányi Sándor, Lukács Antal, Mosonyi Gyula, Maschauer Ferenc, Maschauer Henrik, N. N., Sipos László, Schrantz Elek, Tivadar Ferenc, Ujlaky László, öv. Unger Ferencné, Vlay Inr, Wendi Károly, Weisz Hugó, Wortman Armin, Wortman Samu 1—1 kor.; liles Gyula 70 fillér; Dénes Aládr, Fehér Miksa, Nemeth Pál, Oslai Ferenc, Révész Lajos, Vucskás Lajos 60—60 fillér; Biller Albert, Bienenfeld Adolf, Czimmermann János, Eliánt David, Grosz Herman, Hartmann Eda, Horváth Lajos, Klein David, Kaufmann Henrik, öv. Magdalenes Ferencné, N. N., N. N., öv. Schmidté, Sipos Dániel, Schwarc Jakab, Waltersdorfer Henrik, Wolfsohn Henrik, Takács Ferenc 50—50 fill.; Simonka János 40 fillér. A szives felülizetőknek ez uton is köszönetet mond a járárszék.

— **Apagyilok legény.** A járásunktól nem messze eső Béjcz községnek rémes szenziója van. Bokor János 19 éves legény egy fahasánggal leütötte az apját, Bokor József bejci községből. A bíróság csejtel tudósított a mulatság volt Bejcen. Bokor József községből szintén megjelent a mulatságon és szokásához hoven leírt semta magát a sárga földig. Reggel fel ment haza és ektéien lármát csapott a búsán. Fia csendre intette, de ez semmit sem használt, sőt annyira dühbe jött az apa, hogy egy könyhakest felkapta a funak rohanat. A 19 éves legény a könyhába menekült, de atya ide is követte s amikor a legény láttá, hogy élete komoly veszélyben forog, felkapott egy fahasángot és atyja

fejére sújtott. Az ütés halálos volt. Bokor József azonnal összeesett és néhány per múlva kisérvendett. Az apagyilok legény önként jelentkezett a csendőrségnek, mely letartóztatta és őrizte vette.

— **Öngyilkos gazda.** Iszások, kornhely ember volt Kovári János bolnai gazda. Ha pénzhez jutott, első atyja a község korszamához vezetett, amiért odahaza állandó volt a veszekedés. Hétfőn este is mulatott Kovári s amikor hazament, fia megpingogatta konyvmiséreget. Ez annyira ekkersített az erosen itas embert, hogy felmászott a haz padlására és ott egy gerendára felakasztotta magát. Mire ráakadtak, már halott volt.

— **A balatoni villamos-mű.** Néhány hettel ezelőtt már hírt adunk arról, hogy a balatoni közsegiek és furdótelepek villamos világitására központi telepet akarnak létesíteni az érdekelték. A terv Kvassai Jenő miniszteri tanácsosa, a műszaki rész ellátására pedig dr. Horváth-Tempis Mór metegyeleim tanár vállalkozott. Dr. Horváth-Tempis a napokban már befejezte a tervet. Az érdekelt közsegiek és furdók öv. 150 000 korona ellenértékű áramvezetést jelentettek be eddig. A villamos-mű központi Szántódon lenne és az egész terv megvalósítása két-hárommillió koronát igényelne.

— **107 éves aszsz ny halála.** Keszthelyről írták: A Keszthely melletti Beszemen-pusztán tegnapelőtt egy 107 éves aszszony halt meg, özvegy Imre Mihályné. Arról volt nevezetes, hogy 1848-ban 10 unokája narolt egy táborban. Imrene utolsó éveiben egyik úkunokájánál lakott.

— **Lövészek az éjszakában.** Vasárnap éjjel úgy éjfel felé lövészek zajára riadtak fel a Szent-János-utca lakói. A lövészek öv. Nagy Józsefné Szent-János-utcai háza irányából halatszóttak, ahol ismeretlen tettesek beöstrék síreltek meg a távollevő háztulajdonosnó lakása ellen, de a házban lakó Szántó Zsigmond főosztviselő több lövéssel a késői látogatókat elriasztotta. Öv. Nagy Józsefné mintegy három hét óta távol van a városból és lakása ezáltal bezárva van. Ezt a körülményt akarták felhasználni az illetők, hogy a lakásba behatoljanak és ott kifosszák. Az ablakon nem juthattak volna a lakásba, miután azok vasredmővel vannak elzárva, ezért az ajtón próbáltak. De itt elárultak a tapasztalatlanaságukat a betörés rögs pályán, amennyiben nem állukcs segítséggel, hanem az ajtó fesszetésével akartak a lakásba jutni. A neszre figyelmesek lettek Szántóék és midőn ezt a betörők észrevették, a kertén át elmenekültek. Szántó, hogy elriassza őket, több lövést tett, addigra azonban már árkhöbörök voltak a tettesek. Kilettek még nem sikerült megállapítani.

— **Hétnapos segély.** Régota panasz tárgyú képezi az a körülmény, hogy az országos munkásbiztosító pénztárak a betegsegélyre szoruló tagoknak a heti segélyeket csak hat napra adják, vagyis úgy vélekednek, hogy a vasárnap napjert nem jár segély. Mint most értesülünk, ezt a kérdést sikerült megoldania az orsz. munkásbiztosító pénztáraknak és már csak hetek kéredése, hogy mikor lép életbe a hétnapos segélyezés. Minátn pedig ez a reform a pénztárak 2—3 millió korona különbséget jelent, nem lehetetlen, hogy a befizetőndő járulékokat felemlik.

— **A magyar kulturáció.** Muraszombatból írták, hogy az ott székelő Vendvidéki Közművelődési Egyesületnek 1000 korona segélyt küldött a kormány a magyarorszái céljaira.

— **Vásárráthelyezés.** Zalaegerszeg város tanácsa értesítette Alsólendva nagyközseg előjáróságát, hogy Zalaegerszegen a 1. évi július hó 22-éig eső országos vásár július 31-én, a szept. 6-ára eső országos vásár szept. 11-én és az október 28-ára eső országos vásár ez évben kivételesen október 26-án tartatik meg belügyminiszteri engedéllyel.

— **Elfogott orrvadászok.** A csesztregi csendőrök két embere folyó hó 4-én delután 4 ora tájban észrevette, hogy Csesztreg község háttárbán két idegen ember vadászgat. A csendőrök láttára a két idegen futásnak eredt, ami gyanut keltve a csendőrökben, utánuk iramodtak. Rövid házja után sikerült elfogniok a két egyént, akik előadták, hogy Soós Ferenc és Zakaly István a nevük, mindketten bagdai lakosok és engedély nélkül vadászgat. — Feljelentették őket az alsólendvai kir. járásbírósnágnál.

— **Tolvajok egy üzletben.** Trejber Péter kebeszentmartoni kereskedő üzletében tolvajok jártak az egyik elmult éjszaka. A kereskedő minden este, mielőtt az üzletet bezárja, megszoika olvasni a pénzt és a napi bevételről jegyzéket vezet. Így történt ez az egyik elmult este is, amikor 340 korona volt a pénztárban s ez az összeg Trejber egy börtörtárbán az üzletben helyezte el. Másnap reggel a kereskedő valamit fizetni akart, elővette a tárcát és mily nagy lón a bántulata, mikor látja, hogy a pénz valaki megszédzálta. Százhusz korona hiányzott a pénzből, amit nem vihettek el más, mint a házban levők közül valaki, mert az ajtón külerősök nyomá egyáltalán nem volt található s az üzletben minden értenleten állapokban volt. A károsult kereskedő pamására a csendőrség megindította a nyomozást a tolvaj után s megállapította, hogy a lopást a házbán szolgáló úrban látta. Már nem 16 éves léány követte el, akinek a pénz a csendőrök meg is találtak.

— **Halál a kutban.** Kocsis Péter zalánotti lakos lent a kutban dolgozott. Fentről csigán eresztettek le csőbőr, amelyben nagy kövek voltak. Rázakodtatás következtében az egyik kő Kocsis fejére esett, ki azonnal elbukott. A nyoszörgés halottát fentről s mivel többszöri hívásra nem felelt, lenettek s akkor lútták a szerezrősségséget. Mire Kocsis feljött, meghalt.

— **Halálra éheztek.** Nagykanizsa, mint onnan jelentik, tíz nappal ezelőtt meghalt egy Lukács Károly nevű 70 éves öreg ember. A kanizsai rendőség a halál körülményeit úgy gyanusnak találta, hogy a holttestet felboncoltatta. A rendőrorvosok most abbahagyták a boncolást s a folytatáshoz törvényesítők orvosok kirendelését kérték a királyi ügyészségtől. A rendőség egyben megmozdított indítványt az iránban, hogy Lukács Károly elhunytát megfőző sorsát felderítse. Egy titkos fejelentés szerint ugyanis az elhunyt öreg ember környezetének tagjai halálra éheztek és a boncolás erre nézve alapos gyanuokot szolgáltatók.

— **„Ország-Világ.” Szerkesztők:** Váradí Antal dr. és Fak Zsigmond dr. A most megjelen 2-ik szárn is gazdag és érdekes tartalommal, szép illusztrációkkal jelent meg. A gondosan szerkesztett szépirodalmi képes heilap ezen számából kiemeljük: Kaas Ivor báró, a napokban elhunyt hírneves publicista arképet; a Múcsarnok titli kiállításáról közölt sok szép képet; az Erzsébet királyné emléküni helyének tervrajzát, melyert Blant és Jambor építőművészek az első díjat nyerték el; érdekes képeket közöl a számi trónvátozásokról sít. A szöveg részben megjelent elbeszélések és regényen kívül a következő változatos rovatok nyújtanak kellemes szórakozást: Színház. Irodalom. Művészet. Hírek. Könyvfelejtés stb. Az „Ország-Világ” kadhovatálla (Budapest, V., Hold-u. 7.) kívánatra ingyen küld mutatványváltókat. A lap előfizetési ára: Egész évre 16 korona, félévre 8 K és negyedévre 4 korona.

Szerkesztői üzenetek.

Dr. T. Gy. Köszönjük. Elteltük a jövő hétre. V-y 1-e, jövő számban közölük.
Kívánsi. Legutóbbi társalkat Legény Elemér ur írta. Ó írta a mai is.
L. E. Ennél hosszabbra ne tessék számbi tárcáit és a papírnak csak egyik oldalára tessék írni. Egy tisztelőpéldány kiadóhivatalkunkban rendelkezésre áll.

5900

közli. hit. bizonyítottan orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a KAISER-féle Mell-Karamella három fenyővel

Köhöges rekedszék, hurtr, elnyálkásodás és górcsós köhögés ellen legbiztosabban használhatók.
Csomagonként 20 és 40 fillért, dobozban 60 fillért.
kapható Alsólendván Fuss F. Nándor gyógyszerüzletében. 15-10

Egy jó erkölcsű fiu
tanulónak
felvétetik Balkányi Ernő könyvnyomdájában Alsólendván.
2-3 középiskola megkivántatik

Nincs többé tyuszcsem!
Mindenki a Martin-féle tyuszcsem-tisztítót, amely 1-2 nap alatt a legdurvább tyuszcsemmel, mindennemű szemléstől és birkeményedéstől teljesen felszabadít. Ezen éveken át kipróbált tyuszcsem-tisztítót kapható a feltaláló és készítő: MARTIN TAMÁS szegedvári úti 11. sz. alatt. Egy doboz ára csak 1 koronán.
Véletlenszerűen a tapasztalt feltaláló általános és speciális ártalmi vizsgálaton vett részt.

Dr. BOROVSKY-féle
BOROLIN
Felfülmulhatatlan házi- és állatorvosi gyógyszer. Gyöngyöskőros, izom- és idegfájdalmak, köhögés, szék- és vizeletcsúszás, fejfájás, derék-, hátszaggatások, hátszaggatások, égési sebek meggyógyítására. Kifülműtő és fertőtlenítő szer, maga az olajréz egyben. Ár: 1.20, 2 - és 250 koronás üvegekben. Előf. Dr. Borovszky R. orvos és Borovszky R. Budapest, II. kerület, Fő-utca 74. sz.

Az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár

hetibefizetési betét- és előleg üzletágának XIV. csoportját 1911. évi január hó 25-én nyitja meg.

Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár Igazgatósága.

A legújabb rendszerű motorcséplőkészletek, továbbá a legjobb benzín-, nyersolaj- és szivógáz-motorok, valamint teljes malomberendezések legolcsóbban

TREBITSCH GYULA
motortelepén 13-8
Budapest, VI., Eötvös-utca 42. kaphatók.
Teljes jótállás! Könnyű részeltetítés!
Árjegyzék ingyen!

Ezen jöhrű cég motorai könnyű kezelésűk és nagy erőteljesük folytán az egész országban nagy elterjedésnek és közkedveltségnek örvendnek.

Hirdetések felvétetnek e lap kiadói hivatalában.

Képek! Tartósság!
Rézbutorok! Saját műhely!
Tükrök! Olesóság!

Butorraktár
Csáktornyan, Vaspálya utca 3. sz.

Van szerencsém a n. é. közönség szives figyelmébe ajánlani Csáktornyan, a Vaspálya-utcában évek óta fennálló s legjobb hírnévnek örvendő

butorraktáramat,

hol kész háló- és ebédlő szobák, vasbutorok, divánok, képek, tükrök stb. nagy választékban, jutányos árakon beszerezhetők.

Midőn a n. érd. közönséget szolid elvről és kifogastalan kiszolgálásról biztosítom, magamat b. pártfogásába ajánlv. vagyok teljes tisztelettel

HORÁK ÖDÖN asztalos és butorkereskedő.

Kalendáriumok
az 1911. évre nagy választékban
Balkányi Ernőnél
Alsólendván.

Könyvnyomdámba egy tanulóleányt
fizetéssel felveszek.
BALKÁNYI ERNŐ
ALSÓLENDVA.

BUTOR!! Asztalos és kárpitóztott, valamint vas- és rézbutorok nagy raktára.

Schwarcz Lipót Varasd.

Legolcsóbb, legelőnyösebb bevásárlási forrás teljes menyaszonnyi kelengyék, szállodák, vendéglők és magánosok részére.

Képes mintakönyv kívánatra ingyen!

Alkalmi ajándékok

Névnapi és alkalmi ajándéknak legalkalmasabbak az arany- és ezüst-ékszer, valamint a China-ezüst disztárgyak, melyek dus választékban, olesó árak mellett kaphatók nálam.

Nagy raktár fal-, ébresztő- és zseborákban, arany és ezüst láncokban, valamint látszereszei cikkekben. Javítást elvállalok!

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész
Alsólendva, Főutca, Balkányi Ernő-féle házban.

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

ARNSTEIN BÉNO fűszer-, festék-, esemesze-, liszt-, vetemény-nagyvak, ugyancsak normbergi, üveg- és porcellán-kereskedése. — Deszka-, épületla- és szemekraktár.

ASCHERI JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindenmennyiségű építkezést, valamint szakvélemény adását.

ÁG ISTVÁN vegyeskereskedése Hosszúfalun.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BORS ISTVÁN kötelegyártó.

BLAU SÁNDOR vasúti vendéglője az állomásnál.

BECK MIKSA sütőjeje.

DOMA JÓZSEF vendéglős Dobronakon.

DOMINKÓ JÁNOS aés Lendvahosszúfalun.

ECKER PÁL kalapos.

EKE PÁL toglalmester Hosszúfalun.

ERMENYI JÁNOS hábsütő és mezeskolácsolás.

EPPINGER SAMU leggyárváros és gözmalom tulajdonos Alsólendva.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT fűszer-, esemesze-, normbergi-, rövid-, disznó-, jatek-, üveg- és porcellán-árak raktára. Nagy választék urí-divat cikkekben.

FARAGO ISTVÁN borbély- és fodrász.

FRANKO ANTAL vendéglője Turmisenben.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkasztótközségen.

FÖLDES MÓR kávéháza Csáktornya.

FEHER ANTAL köröm- és kocsikovács.

FÜRST LIPÓT vendéglős Redies.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemesze-, rövid-, normbergi-, üveg- és porcellán-árak kereskedése.

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GREGOREVICS JÓZSEF szikvizgyára. Kiváma szikvizet vidékre is szállít.

GÖMZI LAJOS építőiparos Hosszúfalun. Elvállalja betonaladás és esatornák szakszerű készítését.

GÁL JÓZSEF mohar Peteslahza.

GODINEK LÁSZLÓ szobla- és címfestő Kanizsai-n.

GREINER HENRIK kereskedő Szentgyógyvölgy.

GÖNCZ GÁBOR pékmester ajánlja saját felügyelete alatt készült házi rozkenyerét és süteményeit.

GAÁL SÁNDOR, a rediesi hengerüzemmalom új borbélye ajánlja újonnan átalakított májmát mindenmennyiségű gabonák őrölésére.

HARTMANN EDÉ forró-szobla (Alsó-n-er.)

HEGEDICS ISTVÁN eszmadia.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Turmisenben.

HAAS MIKSA vegytisztító és műtő Zalaegerszegen.

HORÁK ODÓN bútorkereskedő és asztalos Csáktornya.

HORVÁTH GEZA vegyeskereskedő Cserföld.

IVANICS FERENC acsmester Hosszúfalun.

KARDOS TESTVÉREK vendéglője Hosszúfalun.

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerekpár- és varrógép javító műhelye Csáktornya.

KÁNTOR SÁNDOR cukrász ajánlja friss tésztakelesztésű és desszertjeit. Minden helyfőn kivételmenten. Esküvőkre és keresztelőkre megrendelés elfogad.

KÉPE MIHALY Hosszúfalun. Elvállal mindenmennyiségű betonmunkát. Kész eszkek és hidak kaphatók.

LEVASICS FERENC építőiparos.

LOVENYAK VINCE borbély és fodrász Dobronakon.

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Domasinec.

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalaegerszegen.

MAYER ODÓN óras és órakereskedő. Nagy raktár ólma-ézüst árakban.

MAYER JÓZSEF vas- és fűszerkereskedő Lenti. Nagy választék vas- és lakarkészletekben, Gézsaszugi gép-, cement- és meszraktár, palinkafőző.

MAURER FERENC szobabíró és mészoló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz- és aszugi gép-, szem-, cement- és malomkó-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

MOLNÁR JÓZSEF szobla- és címfestő Kanizsai-n-területen.

MIKOLA FERENC asztalos.

MOORY ISTVÁN kávéháza Sárvár.

NEUBAUER ANDRÁS „Korona” nagyvendéglője.

NÉMETH PÁL gép- és épületlakatos.

NÉMETH ERNŐ borbélyüzlete Fót, Beck-féle házban.

POLLAK LAZAR nagykereskedő, Dohány és szivar nagy-árúda.

POLLAK SAMU vendéglős Murahely (Doklezzsán) RÁFOSA FERENC autópáros tükök a hegyen.

REICHENFELD SÁNDOR meszáros.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalaegerszegen.

REICH H. vegyeskereskedése Nagypálna.

RAMFTL SÁNDOR urí-szobla és angol női felöltő készítő.

SIBÉL KÁROLY vendéglős Radamason.

SCHWABKAROLY bórkereskedő és szikvizgyáros.

SIPOS DANIEL urí-szobla. Nagy angol szövetrakta.

SCHWÁRCS LIPÓT bútorkereskedő Varsód.

SÁLAMON JÁNOS mohar Lovaszán.

SIERMANN JÓZSEF acsmester Lendvahosszúfalun.

SCHRANTZ ELEK rőfős és divatárúháza.

SIPOS LAJOS épület- és műbádogozó.

SIMONKA ISTVÁN kőműves (lakák a hegyen.)

SIMONKA JÁNOS szikgyártó.

SIMONKA JÓZSEF acsmester, Alsólendva.

SCHAFFHALSER ENDRE mechanikus, Fót.

SZOMI FERENC asztalos Hosszúfalun.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TANTALITS JÓZSEF vendéglője Zalaegerszegen.

Ózy. TUSKE FERENCNE vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és cement-raktára és cement-árak készítése.

TURNAUER BELLA kereskedő és vendéglős Murarén.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyen oleson elad fi és zödi szőlőoltványokat a legjobb bor- és esemesze fajokban. Különösen ajánlja a kőretea oltványok.

Szőlőtelepést helyben és vidéken oleson elvállal.

WORTMAN BÉNO rőfős- és divatárú-kereskedés.

WALTERSDORFER ADOLF meszáros.

WOLFSHOF HENRIK központi kávé.

WEISZ SZIGMOND előrendű forró-szobla.

WEISZ LIPÓT férfi- és női divatárú üzlete.

A világhírű vaci kóbrak-épo egyedül raktár.

WEINSTINGL JAKAB gözmalma Göntérháza.

STOCK-COGNAC Medicinal

szavatolt valódi borpárlat

Camis és Stock

gőzpároló telepeből

BARCOLA.

Cognac-gőzfőző, állandó vial- hitalos vegyi ellenőrzés alatt.

Kapható minden jobb üzletben.

UJ borbély-üzlet Alsólendván!

Fót, Beck-féle ház.

Értesítés. Van szerencsem Alsólendva és vidéke n. ér. közönségét értesíteni, hogy helyben, Beck Miksa ur házában egy jól berendezett borbély- és fodrász-üzletet

nyitottam. Főbörékvésen mindig az lesz, hogy lelkiismeretes és pontos kiszolgálással a belém helyezett bizalomnak minél jobban megfeleljek. A n. é. közönség szives pártfogását kéri

NÉMETH ERNŐ borbély és fodrász.

Vendéglősök és szállodások figyelmébe!

Van szerencsem a t. vendéglős és szállodás urakat értesíteni, hogy az ELSŐ MAGYAR RESZVÉNY-SERFŐZŐDE

képviselőjét Alsólendva és vidéke területére átvettem

és állandóan raktáron tartom a következő legjobbknak elismert söröket: Ászok sör (világos és sötét), Király sör (világos), Kévteli márciusi sör (bajor módszer szerint, sötét), Udvari sör (a la pilseni), Kétszeres márciusi sör (világos és sötét), Fojtott Bak-sör stb.

Ugyanezen sörök naponként frissen palackozva 25-50 üvegenként ládákban is kaphatók a legutányosabb árak mellett.

A t. vendéglős és szállodás urak szives pártfogását kéri tisztelettel Mayer Ödön, Alsólendva.

Alsólendvai képeslapok

művészi kivitelben

sokféle felvételben

Olesó árón kaphatók

Balkányi Ernő könyv- és papírkere- kedésében.